

СЕКЦІЯ 1
ВЗАЄМОДІЯ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ ТА МІСЦЕВОГО
САМОВРЯДУВАННЯ

Альбещенко Олексій Станіславович
Миколаївський національний аграрний університет,
Україна
кандидат економічних наук, докторант

ВЗАЄМОДІЯ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ ТА МІСЦЕВОГО
САМОВРЯДУВАННЯ ЩОДО УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ
ТУРИСТИЧНО-ГОТЕЛЬНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА

В умовах Європейської інтеграції та реформ децентралізації значна увага приділяється розвитку туристично-готельного підприємництва при взаємодії органів державної влади і місцевого самоврядування. Перспективи розвитку туристично-готельного підприємництва в територіальних громадах насамперед залежать від успішно побудованої системи управління, тому актуальним є обрання ефективного наукового підходу у системі менеджменту щодо управління розвитком туристично-готельного підприємництва, як процесу управління [1].

Особливе значення при формуванні системи управління розвитком туристично-готельного підприємництва в територіальних громадах мають центральні та місцеві органи влади, які здійснюють управління та комплекс заходів держави щодо вибору і застосування сукупності інструментів, за допомогою яких здійснюється прямий або опосередкований вплив на об'єкти і суб'єкти туристично-готельного підприємництва, створюється сприятливе середовище задля розвитку цього виду діяльності та є державним регулюванням туристичної діяльності [2].

Закон «Про добровільне об'єднання територіальних громад» створив умови для розвитку туристично-готельного підприємництва як на регіональному так і на національному рівнях, органи місцевого самоврядування отримали повноваження по розробці і затвердженню програм розвитку місцевого туризму, визначаючи кошти місцевих бюджетів вживаючи заходи щодо стимулювання суб'єктів господарювання.

Формування ефективної системи управління щодо розвитку туристично-готельного підприємництва в територіальних громадах потребує збалансованої взаємодії органів державної влади та місцевого самоврядування з урахуванням регіональних та місцевих особливостей, створення належних умов для роботи туристичних підприємств, установ та організацій в туристично-готельному секторі. Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 16 березня 2017 р. №168-р було затверджено «Стратегію розвитку туризму і курортів до 2026 р.», основною метою якої є формування сприятливих умов задля активізації розвитку сфери туристично-готельного підприємництва згідно з міжнародними стандартами якості та з урахуванням європейських цінностей, перетворення її

на високорентабельну, інтегровану в світовий ринок конкурентоспроможну сферу, щодо забезпечення та прискорення соціально-економічного розвитку територіальних громад, регіонів і національної економіки в цілому, задля забезпечення гармонійного розвитку й консолідації суспільства, популяризації України в світі [4].

Особливості державного управління та органів місцевого самоврядування в міжнародній практиці полягають у тому, що галузь туристично-готельного підприємництва розвивається там, де відбувається інтеграція держави та капіталу на основі господарських відносин, пов'язаних з ефективною системою менеджменту і реалізацією довгострокових програм [5]. Взаємодія органів державної влади та місцевого самоврядування щодо управління розвитком туристично-готельного підприємництва в територіальних громадах є ефективним засобом стимулювання інвестиційної активності, що супроводжується модернізацією та удосконаленням інфраструктури, впровадженням цифровізації та інших міжнародних стандартів, соціально-економічним розвитком територіальних громад.

Список використаних джерел:

1. Альбещенко О.С. Management of tourist and hotel enterprise development: managerial and functional approaches. Управління розвитком туристично-готельного підприємництва. Управлінські та функціональні підходи. Управлінські та функціональні системи: науково-практичні аспекти сталого розвитку. Monograph, Opole 2021. Part 3 Voder policy in the hospitality and tourism industry/ Сучасна політика в індустрії гостинного туризму. С. 247-257. URL: https://www.wszia.opole.pl/wp-content/uploads/2020/05/Web-book_monograf_2021-1.pdf (дата звернення: 03.11.2023).

2. Державне регулювання сфери туризму України в контексті процесів євроінтеграції. Монографія / За заг. ред. В.Г. Герасименко, О.Л. Михайлюк. К.: ФОП Гуляєва В.М., 2019. С. 23-24.

3. Альбещенко О.С. Основні елементи понятійного апарату «Готельне підприємство» та особливості управління його розвитком в об'єднаних територіальних громадах. СХІДНА ЄВРОПА: ЕКОНОМІКА БІЗНЕС ТА УПРАВЛІННЯ. Випуск 1 (34) 2022. С. 247-257. URL: http://www.easterneurope-ebm.in.ua/journal/34_2022/11.pdf (дата звернення: 03.11.2023).

4. Про схвалення Стратегії розвитку туризму та курортів на період до 2026 року. – Затв. розпорядженням КМУ від 16 березня 2017 р. № 168-р [Електронний ресурс] Режим доступу до стратегії: URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/168-2017-%D1%80#Text>

5. Альбещенко О. С. Концептуальні засади формування системи управління розвитком туристично-готельного підприємництва в територіальних громадах. Наукові перспективи видавнична група. MODERNI ASPEKTY VEDY v ramci publikaci skupiny Scientific Publishing Group Svazek XXXV mezinarodni kolektivni monografie Ceska republika 2023. С. 218-233.

URL: <http://perspectives.pp.ua/public/site/mono/mono-32.pdf> (дата звернення: 03.11.2023).

Васиньова Надія Сергіївна
ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка»
Україна
*кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри публічної служби та управління навчальними й
соціальними закладами*

ОСНОВНІ СКЛАДОВІ КОМУНІКАТИВНОГО ПАРТНЕРСТВА ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ ВЛАДИ З ГРОМАДСЬКІСТЮ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Реалізація стратегічного курсу України на інтеграцію до ЄС передбачає розвиток громадянського суспільства, зміцнення довіри громадян до уряду, взаєморозуміння, пошуку ефективних інструментів для формування відкритої та прозорої влади тощо. До того ж слід відзначити, що під час війни особливого значення набуває практична складова розвитку комунікативного партнерства взаємодії влади та громадськості, оскільки вище окреслене безпосередньо впливає на зміцнення ціннісних орієнтирів суспільства, захист національних інтересів громадян України, зокрема таких, які визнані міжнародними положеннями.

Аналіз наукових публікацій за темою засвідчує, що питання практичної взаємодії влади з суспільством, закладами освіти, проблеми розбудови комунікативного потенціалу, комунікативних технологій взаємодії суспільства з органами державної влади, напрями покращення соціального діалогу висвітлюються в працях низки українських і зарубіжних учених: А.Барікової, Я.Дибчинської, О.Герасименко, О.Кравченко, О.Кислюк, Л.Литвинової, О.Петроє, Г.Почепцова, О.Рачинської, Є.Романенко, І.Семена, Д.Терещенка, І.Шавкун, Н.Шотурма та ін.; Г.Девіс SR; М.Горст, (M. Davies, S.R.; M.Horst); Гентур Аджі (Gentur Aji), Ц.Цуройя ([Tsuroyya Tsuroyya](#)), Путрі Айсія Рахма Деві (Putri Aisyiyah Rachma Dewi); Б. Фішхофф (B.Fischhoff); З.Баумана (Z.Bauman), Дж.Кіна (J.Keene), М.Фуко (M.Foucault), К.Поппера (K.Raimund Popper) та ін. Попри численні наукові дослідження, належне практичне їх значення питання взаємодії громадянського суспільства й інститутів влади в сучасний період розвитку суспільства в нашій державі залишаються актуальними, зокрема під впливом євроінтеграційних реформ.

Метою розвідки є окреслити основні складові потенціалу комунікативного партнерства взаємодії органів влади та суспільства в умовах євроінтеграції зокрема.

Інтенсифікація розбудови потенціалу комунікативного партнерства взаємодії органів влади та суспільства в Україні передбачає (рис.1):